

Vyjádření k bakalářské práci Dominiky Hložkové

Das Prager Theaterfestival deutscher Sprache und seine Bedeutung für die deutsch-tschechischen Kulturbeziehungen nach dem Jahr 1989. Reflexion des historischen Kontextes.

Bachelorarbeit, Prag 2013, Betreuer – Anita Pelánová

Práce Dominiky Hložkové vznikala (od první teze přes různé varianty až k překladu konečné verze do němčiny) déle než dva roky – a je to na ní znát: původní akcent na samotný festival (na jehož organizačních přípravách se studentka aktivně podílí) se postupem doby přenesl na historické souvislosti, přesněji na významný fenomén pražského Německého divadla. Přesun akcentu se pak promítl také do změny názvu: poněkud žurnalisticky znějící původní titul (*Pražský divadelní festival německého jazyka a jeho význam při řešení česko-německých potíží s dějinami*) byl změněn na reflexi historického kontextu.

Při vší úctě k romantickému gestu zakladatelů festivalu a jejich odvaze svým způsobem aktivně vstoupit do tehdy velmi zjitřené celonárodní diskuse o věčném „česko-německém problému“ jsem považovala za důležité nasměrovat téma ze současnosti na fenomén meziválečné „německé“ Prahy. Nové německé divadlo, založené roku 1888 a od té doby vnímané jako odpověď německé Prahy na vybudování Národního divadla (symbol české emancipace), reflektovalo i za první republiky spíše kulturní dění v německy mluvícím zahraničí. Sehrálo tak nejen roli významného zprostředkovatele s mezinárodní divadelní a hudební scénou, ale stalo se taky líhní řady talentů. Bez této slavné tradice by nynější divadelní festival zřejmě nemohl ani vzniknout – hrát německy v Praze bez Němců by bylo nezachráněno ani čtecí zařízení s překladem do češtiny.

V momentě, kdy byla práce hotová, vyšla koncem listopadu 2012 velmi obsažná a mimořádně zajímavá kniha Jitky Ludvové s hluboce příznačným názvem *Až k hořkému konci. Pražské německé divadlo 1845-1845*. Obsahuje utříděná fakta, jež Dominika Hložková pracně shromažďovala, nicméně nebrat tuto publikaci na vědomí (rok vydání 2012, bak. práce vložena 2013, přitom jde o pár týdnů), by bylo profesně nepředstavitelné. Proto byla publikace korektně včleněna a citována.

Závěrem bych chtěla dodat, že definitivní verzi předložené práce považuji za velmi zdařilou: autorka prokázala schopnost pracovat s literaturou a prameny a formulovat vlastní závěry. Poznámkový aparát obsahuje nejen nutné bibliografické odkazy, ale odlehčuje text od relevantních informací, jež by ho jinak zbytečně tříštily.

Navrhuji vycházet při obhajobě ze známky výborně.

Anita Pelánová

19. ledna 2013